

Medžiaga

Dainų šventės istorija prasidėjo 1924 metais. Kaip rašoma oficialiame Dainų šventės puslapyje: „100 metų siekiančios Dainų šventės organizavimo tradicijos neabejotinai kiekvienam iš mūsų siejasi su ypatinga lietuvių pagarba ir meile dainuojamajam žodžiui ir šokiui, sutelkusius tautą sunkiais istoriniais etapais ir padėjusius žadinti patriotinius jausmus, priešintis primestai santvarkai. Tai visuotinis kultūros reiškiny, leidęs taikiai išreikšti tautos politinę poziciją ir solidarumą.“ Šis renginys išliko svarbia mūsų savitos kultūros dalimi per daugelį metų, o liaudies muziką ir jos grožį turbūt įspūdingiausiai atskleidžia Ansamblių vakaras. Ansamblių vakaro tradicija prasidėjo nuo 1970 metų, kuomet pirmą kartą vyko teatralizuotas liaudies dainų ir šokių ansamblių vakaras. Jis sudarytas iš choro, liaudies instrumentų orkestro ir liaudies šokių grupės. Choras ir orkestras atlieka lietuvių liaudies dainas ir kompozitorių būtent šiam vakarui parašytus kūrinius, o šokėjai tuo metu šoka. Ansamblių vakaro programą paprastai atlieka apie 4000 dainininkų, muzikantų ir šokėjų. Tai iš tiesų ypatingas muzikos ir šokio vakaras, į kurį bilietai parduodami akimirksniu!

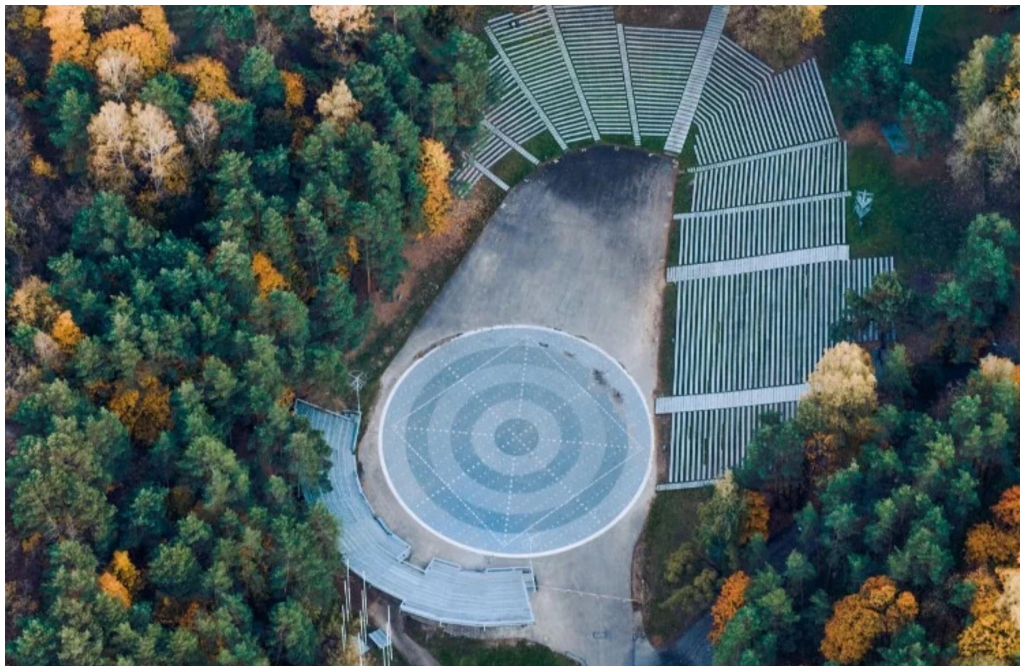
Keletas nuorodų stebėjimui:

<https://www.youtube.com/live/-1Y5fbqnZos?si=-zaE-1twebnR1kQF>

<https://youtu.be/IxnsjQPp3MM?si=Pe6AWTTrFDHLgOXN>

https://youtu.be/l8TbesEPbLM?si=5uBhb1_qpowrgaT4

Kalnų parko estrados vaizdas:

Repertuaras klasės Ansamblių vakarui

Kūrinių atlikime turėtų apsijungti šokis, daina ir instrumentinis pritarimas, tad kiekvienai dainai siūloma pritarti dūdelėmis ar perkusiniaisiais instrumentais (pagal galimybes).

Žemaitija

Tu - rie - ji buo - bu - ti ži - lą uo - žė -
lį. Mei - lin - gu džin - gu mei - lin - gu džin - gu,
na - za - rai tai ta - ba - lai - tai, vy - tum par - vy - tum
ga - ba - li siū - di tū - di,
mo - na uo - žys kuč - lu - čius.

2. Išuka uoželis į rūtų daržą. } 2
Meilingu džingu ...
3. Išieji buobuti uoželį varyt,
neduoras uoželis nenuori klausyt.
Meilingu džingu ...
4. Pajiami buobuti ilgą vuotagą,
užlieji uoželiu per pat uodegą.
Meilingu džingu ...

Saulelė raudona

Saulės palydėjimas

Allegretto Siauliai

Sau_ le_ lė rau_ do _ na, va_ ka_ ras ne _
_ to _ _ li, leis_ ki ma_ ne, mo_ ti_ nè _ le.
su sau_ le na _ _ mo _ _ lio. _ mo_ (lio).

Saulelė raudona, vakaras netoli,

Leiski mane motinėle, su saule namolei /2k

Eičiau į seklyčią, imčiau tris sklenyčias,

Vieną tėvui, antrą broliui, trečią bernuželiui /2k

Tėveliui stiklinę, broliui krištolinę,

O tam šelmiui bernuželiui puodelį molinį /2k

Dzūkija

2. Tų susiedų už stalalio,
Ūcia lyliutiėlė.	5. Tų susiedų už grėdelės,
Ūcia...
3. Midaus gercie, uliavocie,
Ūcia...	6. Vyžų pincie, blusų rinkcie,
Ūcia...
4. Kas nekorė sūpuoklėlių,
Ūcia...	

32. To to, stovėj' oželis

To to, stovėj' oželis
ant tiltelio, to to to.

To to, tai įžiūrėjo
žalią žolelę, to to to.

To to, argi ne mano
mano akelės, to to to?

To to, argi ne mano
mano barzdelė, to to to?

To to, mano akelės,
kaip veidrodėliai, to to to.

To to, mano rageliai
vilkus pabaidys, to to to.

To to, mano barzdelė
kelelius nušluos, to to to.

Aukštaitija

OI LUNKELA, LUNKELA

(Kovų meto žmogaus veiklų dalies bendra vyrų daina; atlieka Rytis Ambrazevičius, Kupolės, Verpetos, Jorės, Viešios, Žaisos, Tadužos, Vilnelės vyrai, prie scenos pritaria folkloro kolektyvų vyrija)

1. : Oi lunkela lunkela, :
: Oi lunkela, žalioji pėvela. :
2. : Oi, mas pjausim šėnelį, :
: Oi, mas pjausim, berneli, šėnelį. :
3. : Oi, mas josim Rygužen, :
: Oi, mas josim, berneli, Rygužen. :
4. : Slaun(u)s miest(u)s Ryguže, :
: Dar slaunesnis, berneli, Varšuva. :
5. : Stovi vaisk(u)s ke mur(u)s, :
: Stovi vaisk(u)s, berneli, ke mur(u)s. :
6. : Bimb kulipkas ke bites, :
: Bimb kulipkas, berneli, ke bites. :
7. : Krent(u) vaisk(u)s ke murė, :
: Krent(u) vaisk(u)s, berneli, ke murė. :
8. : Bėg(u) krauj(i)s ke vando, :
: Bėg(u) krauj(i)s, berneli, ke vando. :
9. : Lak(u) šunes ke levė, :
: Lak(u) šunes, berneli, ke levė. :

9. Skrido uodas per giria

Nešė uodas vandenį. (2)
Tyri riri, tyri riri,
nešė uodas vandenį. } (2)

Trūko uodui sparnelis. (2)
Tyri riri, tyri riri,
trūko uodui sparnelis. } (2)

Vargšas uodas susirgo. (2)
Tyri riri, tyri riri,
vargšas uodas susirgo. } (2)

Skrido uodas per giria.
Skrido uodas per giria.
Tyri riri, tyri riri,
skrido uodas per giria. } (2)

Skrido musės gydyti. (2)
Tyri riri, tyri riri,
skrido musės gydyti. } (2)

Kirto uodas lazdyną. (2)
Tyri riri, tyri riri,
kirto uodas lazdyną. } (2)

Dirba musės lovelę. (2)
Tyri riri, tyri riri,
dirba musės lovelę. } (2)

Dirbo uodas naštelius. (2)
Tyri riri, tyri riri,
dirbo uodas naštelius. } (2)

Iš ažuolo lapelių. (2)
Tyri riri, tyri riri,
iš ažuolo lapelių. } (2)

36. Ar sakyti man teisybę

Ar sakyti man teisybę,
ar tik melą vieną,
kad ant krosnies su plaktuku } (2)
ežys pjovė šieną.

Ant ožkelės nugaros
karvė tvorą tvėrė,
o ta žiurkė nuluptoji } (2)
penkis pūdus svėrė.

Šešios blusos ant grindų
įsirėmę šoko,
kad net senis be galvos } (2)
tuoju pat išmoko.

Zuikis varnų prisigaudęs
į turgų važiavo.
Katinėlis iš to juoko } (2)
vos trūkio negavo.

Ant srauniosios upelės
nudegusio kranto
žvirblis kažin ką kalbėjo, } (2)
niekas nesupranta.

Mažoji Lietuva

IŠBĖG IŠBĖGO

(Kretingalė)

J. Ž.

1. Iš - bėg, iš - bė - go iš Rus - nės kie - mo Du jau - nu
žvė - jį - tē - liu, du jau - nu žvė - jį - tē - liu.

2. Jie leido, leido
Plonus tinkelius,
Bėdami vidurėly.
3. O gaudė, gaudė
Marių žuvikes
Savo plonais tinkeliais.
4. O ir supyko
Bangų dievaitis,
Pakilo šiaurvėjaitis.
5. Ei, drauge, drauge,
Drauguži mano,
Lipk stiebo viršūnėlėn.
6. Rasi matysi
Kopų kalnelį
Ar laibąsias pušikes.